

ולא כל עלבון יוכר כלשון הרע

הכותבים: משרד גולדפרב זליגמן עורכי דין, מחלקת דיני עבודה

שוטר שפרש ממשטרת ישראל הגיש תביעה כנגד שוטר שהיה תחת פיקודו, לפיצוי בגובה 320,000 ש"ח בגין הוצאת לשון הרע בשל אמירות בנוגע לקבלת טובת הנאה אסורה ולמינוי מקורבים. בית הדין קבע במישור העקרוני כי חוק איסור לשון הרע משקף "איזון עדין" בין הזכות לשם הטוב לבין הזכות לחופש הביטוי הנגזרות מהערך החוקתי של כבוד האדם. בפסיקה נקבע כי במערכת של יחסי עבודה קיימים ערכים נוספים שיש לקחת בחשבון בעת יישום החוק וההגנות הקבועות בו והנובעים מהיותו של מקום העבודה מעין "משפחה" מורחבת, שחבריה שוהים זה עם זה שעות רבות מדי יום ואמורים להגשים יחד מטרות משותפות. מקום העבודה הוא מקום חי ותוסס, שיש חשיבות להבטיח בו שיח פתוח, ללא חשש או מגבלות, ותוך עידודם של שקיפות, שיתוף וגילוי מרביים. לא לכל עלבון יש להתייחס כאל לשון הרע במובנה המשפטי. אולם, יש להתחשב בחובות תום הלב המוגברות המוטלות על צדדים לחוזה עבודה ובפערי הכוחות הקיימים. בית הדין שוכנע כי האמירות שנאמרו על-ידי הנתבע לא נאמרו בתום לב, אלא על רקע המחלוקת שנתגלעה בין הצדדים וקבע כי די בראיות שהוצגו כדי להוכיח קיום מצוקה נפשית של התובע, שהייתה קשורה למה שנתפס בעיניו, כמסע רדיפה של הנתבע. בנסיבות התביעה הנוכחית, בית הדין פסק כי התביעה מתקבלת בחלקה בשל אמירות שנאמרו על-ידי הנתבע לגורמים שלא היו מופקדים על התובע או על בירור הטענות כי התובע נהג שלא כשורה בארגון אירועים בחוף הים ללא תמורה וקבע פיצוי בסך 30,000 ש"ח בגין הוצאת לשון הרע והוצאות שכ"ט עו"ד בסך 5,000 ש"ח.

סע"ש (תל אביב-יפו) 49359-06-19, אברהם סיקסיק - שמעון מרדכי הולנדר, (פורסם בנבו 24.11.22) בפני כב' השופטת חופית גרשון-זרעאלי, אב"ד, נציג ציבור (מעסיקים) מר צבי שטרן, נציגת ציבור (עובדים) גב' שוש ברוך